

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. xxiiij. post Trinit[at]is. Text[us] eua[n]gelij Mat. ca. ix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Domica. xxiiii. post Trini.

Dicitur quod eis: hypocrite. ut considerantes eum
humano cordium cognoscere: quod facere cogitabant: proficere non auderent. Vide quod
pharisaei blasphemabant ut pederent. sed Jesus
fundebat ut saluaret. quod veritas est homi-
deus iratus quod homo peccator. Hec ille. (Osten-
dit enim hi numisma cesaris). id est quod pro censu
datur. Est enim sciendum quod singulis annis sin-
gula capita domorum secundum aliquos pro tributo
dabant numisma argenteum valentem decem num-
mos vitales: sed quod denarius dicebatur. Di-
cit autem numisma id est quod numus. vel scriptura
seu impressio facta in numo: quam primo
numa populi apud romanos introduxit:
itaque quod et numus vel numisma dicuntur. (Ac
illi obrulerunt ei denarium) quod erat id est quod nu-
misma: vel habebat impressum numisma. In
eo enim ut ait Hieronymus. erat cesaris imago.
Et videtur etiam hoc dicere textus quod circa ima-
ginem habet nomen cesaris inscriptum. Unde et
aliquis dicitur esse quasi numisma: quia nota pene-
tius erat inscripta in eo. Et ait illi. Cuius est
imago haec et superscriptio? id est nomen circa
vel super imaginem scriptum. Hec interrogat ex
gratia: cum tunc esset cesar secundum Hieronymum. ut
nomen scire posset imperatoris. sed ex dispo-
sitione: ut scilicet ex sua similitudine eos puniret. (Di-
xit ei: Cesaris) non Augusti secundum Hieronymum.
sed Tyberii pugnati eius: sub quo passus est do-
minus. Quos tamen romani imperatores ut idem
dicitur a primo Laeto cesare qui imperium arripue-
rat cesares appellantur. (Tunc ait illi. Red-
dite quod sunt cesaris cesari: et quod sunt dei deo)
quod dicitur secundum s. Thome. Vos estis dei et cesari-
s. et aliquid habentes a deo: ut diuitias natu-
rales et aliquid a cesare. scilicet artificiales: ut nu-
mos. Reddite ergo deo quod sunt dei. scilicet decimas
et primitias. et quod sunt cesaris cesari. scilicet tribu-
tum. Et ait. vos estis sub deo immediate
spirituali: sed sub cesare temporali. Reddite ergo deo
spirituale finitum: et cesari temporale et temporale.
Iudei enim iurauerant ei fidelitatem et tribu-
tum. Et sic Christus saluauit iura dei et ce-
saris. Est autem hoc considerandum quantum Christus de-
iusticia curauit. quia multa habuit morti-
ua ad dicendum de cesare: puta quod erat infidelis
deus et alienigena: et pro tale tributum paupe-
res quibuscumque. et multi ob hunc tributum poterant
a solutoribus decimam et oblationem dei. Ha-
buit etiam mortuum ad dicendum de deum spiritum

cesaris et tyrannorum potentiam. Sed tamen
Christus iura veritatis saluauit. nec in iustitia
etiam voluit aliquid dicere. propter amorem humani
tuum: aut in fauorem pauperum: aut propter deum
vini cultus: aut propter timorem allicuius
tyranni.

Doctrina secundum Augustinum. Cesar est corpus
Dei pro est anima. et veritas quod suum est opus
ter tribuere. Quidam pro attendunt cesarem
nihil de hoc curantes. quidam e contrario: sed
raro. et veritas male faciunt. Aug. Sicut
obnoxium est corpori corpora esse non posse
perire. ita periculosum est anime spirituales de-
licias fastidire.

Domica xxiiii. post Trinitatis. Te-
xtus euangelii Mat. ca. ix.

Lequete iesu ad turbas
ecce princeps vnus accessit:
et adorabat eum dicens.
Domine: filia mea mor-
do defuncta est: sed veni impos-
ne manum tuam super eam et vi-
uet. Et surgens iesus sequebatur
eum: et discipuli eius. Et ecce mu-
lier que sanguinis fluxum pati-
ebatur duodecim annis accessit
sit retro: et tetigit fimbriam ves-
timenti eius. Dicebat enim in-
tra se: Si tetigero tantum vestimen-
tum eius: salua ero. At iesus con-
uersus: et videns eam dixit. Co-
fide filia: fides tua te saluam fe-
cit. Et salua facta est mulier ex
illa hora. Et cum venisset iesus
in domum principis: et vi-
disset turbas et turbam tumultu-
uantem: dicebat. Recedite. Non
enim est mortua puella sed dormi-
mit. Et deridebant eum. Et cum
eiccta esset turba: intrauit et te-
nuit manum eius. Et surrexit
puella. Et exiit fama hec in vni-
uersam terram illam.

Liquete iesu ad turbas
Ecce pnceps vn^o zc. *Mat. ix*
In pñenti euangelio tangunt
tria puncta: que sunt Depca
tio: Sanatio: z Suscitatio.

Quartū ad pmū tāgīt depcatio: quā
fecit pnceps synagoge ch̄io p filla sua:
cū dicitur: Loq̄nte Iesu ad turbas) Reuera
vt p̄z ex textu: ch̄ius loq̄bat directe ad
discipulos iōanis i domo *Matthēi* euā
geliste: in q̄ erat factū p̄uuiū. z excusa
bat discipulos si nō teinabāt existēte cū
eī sp̄so. i. ch̄io *Eccl̄ia* at̄ d̄t q̄ loq̄bat ad
turbas: qz fuerat mlti t̄bi erāt p̄f eos. qd̄
p̄z. qz t̄ u recessit de ista domo p̄ viā cō
p̄mebat a turba: vt d̄t *Mat. ix*. z sic eri
am turbe audiebāt v̄ba ch̄i. *Euētiē*
t̄ aut̄ d̄t *Eccl̄ia* ad turbas q̄ ad disci
pulos iōanis: ne i sp̄o statī exordio euā
gelij anim^o auertēret ab historia q̄ i eo
narrat: z suspēderet ad cogitandū qd̄ z
qre discipul^o iōanis loq̄ret. *Ecce p̄n*
ceps vn^o cul^o *Mat. ix* exp̄mit nomē. qz
dicebat *Mat. ix*. z etiā p̄ncipatū. qz erat
archisynagog^o. i. pnceps synagoge. In
d̄t nāqz cū i tota regiōe solum i hierlm̄
h̄ent tēplū in q̄ licite possent sacrificia
re. in alijs ciuitatibz z vill̄ hēbāt syna
gogas: ad q̄s p̄uentebāt oraturi deū et
audiruri v̄bū dei: z vt tractarēt d̄ re pu
blica. Et ille q̄ p̄erat synagoge: cui^o sc̄z
auctē p̄tus p̄gregabat: dicebat pnceps
synagoge. z forte mlti erāt tales i vna
synagoga: qz d̄t *Mat. ix* q̄ iste fuit d̄ ar
chisynagog^o. *Accessit* z adorabat euz)
adoratōe d̄ulie. i. reuerētia: z vt *Mat*
cus d̄t q̄ p̄cidit ad pedes ei^o (dicēs: Do
mie filla mea) v̄ntca: vt d̄t *Lu.* (mō de
functa ē) *Eccl̄ia*: qz fm̄ *Mat. ix*. d̄t q̄ di
xit eā fuisse i extremis. z *Lu.* v̄ij. q̄ mo
riebat. Ad h̄ soluit *Aug.* de p̄sen. euā.
q̄ *Mat. ix* dixit id qd̄ dicit *Lucas* z *mar*
cus. i. q̄ erat i extremis qm̄ eā reliq̄: sed
t̄n cogitabat id qd̄ dixit *Mat. ix*. q̄ esset
mortua. *Jo* *Matthē* ad cogitacionē
z volūtate: alij ad v̄ba respexerūt. S̄z
d̄: qz i v̄ta occurreit ei fuit dicētē: q̄ tam
ēēt mortua: z q̄ nō optebat v̄tare ma
gistr̄. q̄ videt q̄ ip̄e nō habuerit i cogit

ratioe q̄ ēēt mortua: z q̄ d̄ns eā ventret
resuscitare. Ad h̄ d̄t ip̄e *Aug.* q̄ nō legi
tur q̄ ip̄e p̄senferit suis sic nunciantibz
vt staret p̄f h̄ ne p̄duceret ch̄im. *Itē* d̄
qz audita morte puelle christus dixit ei
Noli timere: s̄z timmō crede. Ergo vide
tur q̄ tūc fuerit diffusus: z p̄nter ante ū
irēdebat p̄ducer ch̄z ad suscitādū. Ad
h̄ d̄ico sustinēdo expositiōne *Aug.* q̄ tūc
nō fuit diffusus: s̄z fluctuabat ex certitu
dine mortis quā tūc sc̄uit sicut aū cred
didit. *Ch̄is* aut̄ dixit: crede. nō vt fidē
p̄cipet d̄ resurrectōe puelle: s̄z vt p̄ceptā
lā diu solidar̄z atqz p̄ficeret. *Alij* dicūt
q̄ br̄us *Mat.* breuitatī studēs retulit
v̄ba p̄ncipis solum ab eo loco q̄ audita
morte puelle asscurat^o ch̄io p̄cepit fidē
de suscitatioe ei^o: z dixisse credit: *Veni*
q̄ z impone manū zc *Alij* vt m̄gr̄ hist̄
dicūt q̄ dixit eā mortua. i. morti primā
d̄t cū p̄az distat accipit acū nihil d̄t
ster. *Alij* vt *Ch̄y.* dicūt: q̄ p̄ eraggena
tionē locur^o ē: aggrauādo miserā suā:
vt mortua d̄ixerit q̄ erat v̄ctna mortis.
Forse at̄ posset dici q̄ sic dixit: *Dñe*/ *fil*
la mea ē in extremis qm̄tū ego sc̄o: s̄z re
uera credo q̄ sit mortua: qz vidit q̄ diu
v̄uere nō posset. Et isto mō oia sūt cō
sona (S̄z vent) p̄sonali (pone manū tuā
sup eā) corp̄ali (z v̄uer) corp̄ali z sp̄ūa
lit. In h̄ t̄n q̄ aduētū d̄ns z tactū man^o
expostulat: fm̄ *Ch̄y.* suā patefacit gros
sitiē tanq̄ alter *Naamā*: q̄ tactū man^o
expectabat *Helisei* (Et surgens *Iesus*
statim) In q̄ fm̄ *Remig.* apparet mirā
da atqz inaudita eius humilitas z mā
suetudo (seq̄bat eū) ad domū ei^o (z d̄sc̄t
pult ei^o) imo turba multa fm̄ alios euā
gelistas. Sensus aut̄ sp̄ūalis hui^o par
tis infra patebit.

Quantū ad sc̄dōm ponit sanatio mu
lieris emorroisse facta a ch̄io existente i
v̄ta: cū d̄t: (Et ecce mulier) *Ista* mulier
fm̄ *Amb.* in libro de sap̄tē: ssimo *Sa*
lomone fuit br̄a *Martha*. Nā t̄bi enar
rā s̄ b̄n̄ficia ch̄i ad gen^o h̄ūanū: atē. *Lar*
gū sanguis fluxū secauit i *martha*. de
mōes expulit d̄ *Maria*. corp^o redtulit
sp̄us calore p̄strixit i *Lazaro*. *Hec* ille.
(que sanguinis fluxū pattebat) nō oibz

Domica. XXIII. post Trini.

mulleribus certis temporibus eodem: sed in
lita (duodecim annis) adeo quod Marcus
dicit quod in medicos erogauerat, oia sua. i.
oem subam sua: ut et de Lucas. Quod
intelligendum est de rebus mobilibus si fuit
Bartha. v. accipit torum p magna vel
maiori pre. et tunc nihil profecerat: sed in petro
se habebat fuit Marcus (accessit terro)
No ei audebat christo patefacere necessi-
tate sua. fuit Chry. quod verendum dicitur pro
passione: immunda se existimas. sed retro
accessit (et tetigit simbria vestimenti eius)
quod fuit Remi. ex humilitate indigna se exi-
stimabat tangere pedes domini aut ple-
nitudine vestimenti. Est autem sciendum quod
populus ex quo christus erat fuit carne nasci-
tur: nisi oes populos debuit speciali scri-
tate pollere et ab oibus distingui. Ex cir-
cuncisione quod dicitur distinguebat in carne: lege
pro in modo viuendi. sed simbria i vestitu.
De his habet Nume. xv. quod precepit dominus
filiis israel ut simbrias per quatuor angu-
los haberet palliorum: cum vitis hyacin-
thinis. i. celestis coloris: prederes quod ce-
lestis deberet per alios habere conuersatione
natura illud Phil. ij. Nostra uersatio
in celis est. In ibidem Nume. xv. scribitur.
Ut recordent mandatorum dei et sint sancti
domino suo. Tale fuit christus tanquam iu-
deus portauit. Dicebat enim intra se) ex
magnitudine fidei. (Si tetigero sim-
bria vestimenti eius: salua ero: propter scitum
re vestit. i. christi. Hic dicitur alij euangeli-
ste quod festim ut tetigit christi vestimentum
siccatum est fons sanguis eius et ipsa sentit
se sanata. Et tunc dicit christus. Quis me
tetigit: Regantibus autem oibus se eum tetigisse
se: dixit Petrus et alij discipuli. Preceptorum
turbe te compunt et affligunt: et dicit: quod
me tetigit. Ista tamen non interrogabat christus
ex ignorantia: sed ut publicaret miracu-
lum et fides mulieris: ad laudem dei. In sub-
iunxit: Tetigit me alius. Nam et ego non
ut prout seu miraculum de me exisse. Vi-
dens autem mulier quod non latuit. sic ex vere-
cundia appetuerat: tremens venit et peti-
dit an pedes eius et ob quam causam tetigerit
eum indicauit coram omni populo et quod esse
fuit sanata sit. Ista oia habent ex luca
et Marco. Et hoc est quod subiungit Mar-

theus (At iesus uersus) ad inquirendum
quod eum tetigisset (et videns eam) venientem
et proidentem ante se (dixit Confide filia)
Sed quare iubet confidere quod iam erat sanata:
Ad hoc dicit Rabanus quod in hoc hortat eam dominus
ad robur et perseuerantiam fidei. Chry. hoc
in homel. dicit: quod hoc ideo dicit christus: quod erat
formidolosa hec mulier. Et salua facta
est mulier ex illa hora) quod christum tetigerat:
ut dicit Marcus et Lucas. Non autem qua-
christus dixit: confide. Est autem sciendum fuit
Eusebium in historia Ecclesiastica quod mulier
Emorossia postquam fuit a sanguis plu-
uio libata in cesarea Philippo ubi fuerat
oriunda statuam fecit in curia sua: christus eius
simbriae puram eam viderat repitanti. Fe-
cit et imaginem sui stantem ante imaginem
christi genibus flexis et manibus cancellatis
Et ibidem dicitur quod sub statua christi herba
crescebat: quod a principio quod dicitur nullus penitus
erat valoris. Postquam vero simbria vestimen-
ti christi tetigisset: oem misanabat lan-
guore. Sicut autem testatur Hieronymus in histo-
ria triperitica Julianus apostata egres-
sus gloriatur christi: amota predicta christi imagine
ibi suum simulacrum statuit: sed postmodum
ictu fulminis confractum est. Sed si ista
mulier fuit Bartha: quod habuit curiam
in cesarea Philippo: Ad hoc potest dici quod
historie tradunt erat valde nobilis et de
sanguine regio. Ideo potuit non solum Be-
thania: sed et alia loca habere: et ibi fuisse na-
ta: maxime quod supra Theophilus syrus scri-
bit a Petro calo cluniesi: habuisse duca-
tum syrie: quod hoc modo verum credo: quod fuit syrie
gubernator. Sensus spirituales huius
tis vide in fine euangelij.

Quantum ad tertium tangit resuscitatio
predicte puelle. Pro qua aduertendum est quod
dicit Chry. christus voluit moram trahere in
via: interueniente: curatone emorossie:
et mulieris similitudo: ut interim puella profecte
moreret. et per oibus patefieret gloriosa res-
urrectio. Et sic alij euangeliste tradunt:
christo existente in via. nunciata est mors
puelle. et christus statim portauit principem
dicens. Noli timere: sed tamen crede et salua
erit. Et cum venisset ad domum: non per-
misit se sequi vel intrare nisi Petrum et
Jacobum et Joannem. ostendens quod in iope

ribz miraculof n̄ est offētatō q̄rēda. Et
 līez veller miraculū sc̄iri: tñ volebat et
 vt popul⁹ sc̄iret q̄ ip̄e q̄ntū in se erat d̄h
 nō curabat: nisi p̄p̄ honorē dei z salutē
 aiaz. Iō q̄rebat latere z tñ volebat pu
 blicari. z yrūq; ad edificatiōē n̄fam.
 Dicit ḡ (Et cū ventisset in domū p̄nci
 pis) Ingressus. s. cū tribz p̄dicetis z p̄nci
 pe (z vidisset tibicines) Diuerse ei me
 lodie diuersas exercit̄r passiōes. Quedā
 audaciā: vt bellice. q̄ dā deuotiōez: vt ec
 clīastice. q̄dā leticiā vt vane. z q̄dā fle
 rū. z d̄ his d̄r Amb. Doze veteri tibici
 nes ad exercitiōs i mortuis ferebant ad
 hiberi. Hec ille. Tales erāt isti (Et tur
 bā tumultuātē). i. flentē z euilātē mltū
 vt d̄r Marc⁹ (dicebat Recedite) de ca
 mera z n̄ de domo (Nō ē ei mortua pu
 ella) d̄o: vt d̄r glo. z si mortua eēt homi
 bus (s; dormit) et q̄ eque faciliē a morte
 sic hō a sōno excitat: z ampli⁹ (Et per
 debāt eā) Ehs s; Ehyf. n̄ increpauit
 derisiōne: vt z ip̄a derisio z tibiē et oīa
 alta demonstrat̄ verā puelle mortē. qz
 mltorēs p̄ q̄ erāt facta miracula. hoies
 n̄ credebāt (Et cū electa eēt turba) que
 rita mysteria videre n̄ merebat s; He
 ro. eo q̄ resuscitaturz irridebat (irruit)
 camerā (z tenuit manū ei⁹) sua sc̄tā ma
 nu: q̄ erat instrū veltar: z i q̄ erat diu
 na p̄t̄ i firmitatū sanatiua (Et surrexit
 puella) veluti ex sōno: cū eadē aīa quā p̄
 us habuerat: vt d̄r Ehyf. (Et exiit fa
 ma hec i vniuersā trā illā) p̄p̄ magnitu
 dinē z nouitatē rei. vt d̄r glo.
 Allegorice in h̄ euāgelio s̄t sacra mi
 randa de idolatria ppl̄i gentilis: z p̄ de
 ei⁹ p̄uersiōe et infidelitate synagoge et
 tandē de p̄uersiōe synagoge i fine mōdi.
 Raban⁹. Archisynagogus significat
 Moyse z d̄r Jair⁹ q̄n̄ illūinās vel illū
 luminat⁹: qz accepit yba vite dare no
 bis: z p̄ h̄ cūcros illuminat ip̄e illumi
 nat⁹ alpūs. s. Filia archisynagogi ē ip̄a
 synagoga: que velut duodecimo etatis
 anno: qd̄ tps̄ pubertatis est. post q̄ spū
 alē sobolē deo generare debebat: error
 languore p̄sternata ē. Ad hāc ḡ: p̄ncipis
 fillā dū p̄perat dei ybū vt saluos face
 ret filios israel: sancta ecclesia ex gentibz

cōgregata: que Inertoz lapsu cri minū
 deperibat: paratā alijs fide percepti sa
 nitate. Notandū cū archisynagogi fi
 lia sit duodenis: z mulier hec ab antijs
 duodecim sanguine fluxerit: eo tēpe q̄
 hec nata ē illa cepit infirmari. Una em
 seclī eratorz synagoga ex p̄riarchis cepit
 nasci: z gentiū exrerarū nationū idola
 trie sanie fedari. Nā flux⁹ sanguis b̄
 farlam pōt intelligi. hoc est sup̄ idola
 trie pollutōe z sup̄ his q̄ carnis z s̄gū
 nis delectatōe gerunt. Et sic q̄dū sy
 nagoga viguit laborauit ecclesia. s; illa
 derelicta sal⁹ gētibz facta ē. Accedit at
 z tangit dñm ecclesia cū ei p̄ fidē appro
 piat. Hec ille. Glo. Credidit: dicit: tē
 tigit. qz his tribz fide: ybo z ope oīs sa
 l⁹ adq̄rit. Hec ille. Rabanus. Accedit
 at̄ retro siue luxta h̄ qd̄ ip̄e ait. Siquis
 mihi miserat me seq̄t. siue qz p̄ntē dñm
 i carne n̄ vidēs pactis tā sacramētis icar
 natiōis illi⁹: ad agnitōis illi⁹ grām per
 uenit. Unde z fimbriā vctimentū tan
 git. qz cū ch̄im i carne gentiū ppl̄us nō
 vidisset. yba incarnatiōis recepit. Vt
 stimētū em̄ ch̄im dicit̄ mysteriū incarna
 tiōis eius. quo diuinitas induta est fim
 briā vctimentū yba de incarnatiōe ei⁹
 dependentia. Nō aut̄ vctē sed fimbriā
 tangit: quia nō vidit in carne dñm: sed
 suscepit per apostolos incarnatiōis ver
 bum. Beatus qui vel extremam partē
 verbi fide tangit. Nō aut̄ in vībe s; in
 strinere per gente dño sanat. Unde apl̄
 dicit: qz indignos vos iudicatz eterne
 vite ecce p̄uertimur ad gentes. Gentili
 tas aut̄ ex hora dominici aduent⁹ cepit
 habere salutē. Hec ille. Hilari⁹. D̄y
 stice. aut̄ dñs domū p̄ncipis. s. synago
 gā ingredit: cui in caricis legis hymn⁹
 luctuū p̄sonabat. Hec ille. Hiero. El
 qz ei hodie tacet i domo p̄ncipis mor
 tua: z q̄ vidēt̄ m̄gr̄: tibicines s̄t carmē
 lugubre canentes. Turba h̄q; iudeozū
 nō est turba credentiū sed tumultuan
 tiū. Sed cū intrauerit plenitudo gētiū
 tūc oīs israel salu⁹ fiet Hec ille. Hilari
 us. Ut at̄ rar⁹ ex lege credentiū numer⁹
 possit intelligi. turba expulsa est: quam
 vtiq; saluari dominus optasset. Sz irri

Domica. xxv. post Trini.

de dō dicta gesta q̄ resurrexerit non fuit digna p̄sortio. Hec ille. Hiero. Te nuit aut̄ manū ei⁹ ⁊ resurrexit puella. qz nisi pus mūdare fuerint man⁹ iudeoz que sanguine plene sunt: synagoga eoz ruz mortua nō p̄surgit. Hec ille. Billa ri⁹. Exeūte aut̄ fama in ynuerſam terrā illā: electōis sal⁹: donū ch̄i atq; opera p̄dicant. Hec ille.

Sozatr: ait Raban⁹. Puella in domo mortua: est aīa mortua i cogitatioe. Dicit aut̄ q̄ puella dormit. qz q̄ peccat̄ i p̄nti: adhuc p̄ p̄niam resuscitari p̄nt. Et b̄tines sūt adulatoroz q̄ fouēt mortuā. Hec ille. Greg. xv. moī. Foras aut̄ turba eūcit vt puella suscitē. qz nisi p̄ a secretiōib; cordis expellat̄ seculariū m̄ritū do curaz: aīa q̄ intriseq̄ facer mortua n̄ resurgit. Hec ille. Raba. In domo aut̄ puella corā pauc; arbit; surgit: tuuētis extra portā: ⁊ Lazar⁹ corā multis. qz publica noxa publico eger i medio: leuis leuosi ⁊ secreta p̄t deleri p̄nā. Hec ille.

Domica. xxv. post Trinita.
Text⁹ euāgel. Joā. c. vi.

Qum sablesaſſ; oculos Iesus: ⁊ vidisset qz multitudinē magna vēit ad eū: dicit ad Philippū. Nū emem⁹ panes vt māducēt hi: hoc aut̄ dicebat tentās eū. Ipse em̄ sciebat qd̄ esset factur⁹. Rndit ei Philippus Ducetoz denarioz panes nō sufficiunt eis: vt vnusquisq; modicum qd̄ accipiat. Dicit ei vn⁹ ex discipulis ei⁹: Andreas frater simonis Petri. Est puer vn⁹ hic q̄ habz qnq; panes hordeaceos ⁊ duos pisces: sed hec qd̄ sunt inter tātos: Dixit ergo Iesus. Facite homines discūbere. Erat aut̄ fenū multū in loco. Discubuerūt ergo vni nūero q̄si qnq; milia. Accepit ergo Iesus panes: ⁊ cū

gras egisset distribuit discubētib; Similit̄ ⁊ ex piscib; q̄ncum volebat. Vt aut̄ impleri sūt: dixit discipulis suis. Colligite q̄ supauerūt fragmenta ne pereāt. Collegerūt ergo ⁊ implerūt duodecim cophinos fragmentorū ex qnq; panib; hordeaceis q̄ supauerūt his q̄ māducauerāt. Illi ḡ hoies cū vidissent qd̄ fecerat signū dicebāt: Quia hic ē vere propheta q̄ venturus est in mundum.

A B̄it Iesus trās mare galilee zc. Joan. vj. Circa miraculū de panib; i p̄sentē euāgelio tāgunt tria p̄cta: q̄ sūt Miraculi p̄paratio: Facti p̄petratio: ⁊ ch̄i gl̄ificatio.

Quātū ad p̄mū l̄f̄l̄r sciēdū ē: q̄ h̄is circa panes ch̄is miraculū fecit. Sel. f. post p̄tēcosten: vt d̄ mgr̄ hist. qn̄ ex se p̄tē panib; factauit q̄tuor milia hoim; extra puulos ⁊ mulieres: vt h̄i Darc. xv. Et semel p̄e pasca: vt h̄i i p̄nti euāgel. D̄i ḡ (Ab̄it Iesus) recedēs a iudeis qz iudei p̄seq̄bant̄ eū. eo q̄ sabbo l̄guit̄ dū curasset i p̄barica p̄scina: vt d̄ Jo. ⁊ ipse eoz furor̄ cedebat: fm̄ Ch̄y trās mare galilee). i. vltra q̄ndā lacū d̄ q̄ ⁊ d̄ cui⁹ noib; h̄es s̄. d̄nica. xij. Et fm̄ Theophi. trāsit ch̄is d̄ loco ad locū: vt audis oies ⁊ sollicitozes reddat hoies vnus cuiusq; citat̄. vñ seq̄t (Et seq̄bat̄ eū m̄ritudo maḡ) q̄ nō erat rusticoz s; ciuū. Dat. xliij. Turbe secute sūt eum pedes stes d̄ citatib; ⁊ h̄ p̄t venustā ch̄i factē ⁊ dulce doctrinā: ⁊ gl̄iosa miracula sic d̄ Ch̄y. Quis ē aliq̄ sequent̄ ex iudicia ⁊ appetitū detrahedi. Dator tū p̄t p̄t doctrinā ⁊ miracula seq̄bat̄ illū (qz vt debāt̄ siḡ). i. miracula (q̄ faciebat̄ super his q̄ istimabant̄) Sanabat̄ em̄ eos cozpe ⁊ aīa: ita q̄ sic d̄ Alehu. ⁊ s. Thonullū sanauit i corpe qn̄ sanauerit i aīa ad quā sanādā p̄ncipalr̄ venerat (Sub ipe ḡ i mōtē Iesus) Primo fm̄ Ch̄y. qz